

РЕШЕНИЕ

№ 7006

гр. София, 27.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1063** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано е по жалба на М. Д. Д., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено място], [улица], ПЗТ на ДАБ при МС срещу Решение № 12726/04.12.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия по негова молба за международна закрила.

С жалбата се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Излагат се доводи, затова че административният орган неправилно е направил заключение, в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Игнориран е бил факта, че причината за напускане на страната по произход е свързана с наличието на заплаха за живота и сигурността. Жалбоподателят твърди още, че оспорваният отказ е немотивиран, като не е обсъдено задълбочено бежанската история на жалбоподателя и не е извършена преценка на обстановката в С.. Цитира разпоредби от Хартата за основните права на ЕС гарантирала правото на убежище, което включва зачитане на принципа „забрана за връщане“, като според

мотивите към хартата чл. 19, ал. 2 инкорпорира относимата съдебна практика на ЕСПЧ относно приложението на чл. 3 от ЕКПЧ . Заявява, че никой не може да бъде принудително отведен, експулсиран или екстрадиран към държава, в която може да бъде осъден на смърт, да бъде подложен на изтезание или на друго нечовешко или унижително отнасяне или наказание. В мотивите към хартата се заявява, че чл. 19, ал. 2 инкорпорира относимата съдебна практика на ЕСПЧ относно приложението на чл. 3 от ЕКПЧ.Позовава се на практиката на СЕС и по-конкретно на Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело С-465/07. Подробни съображения в тази насока са релевирани в депозираната жалба.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Г. – служебно назначен адвокат за осъществяване на правна помощ, който моли за постановяване на съдебен акт, с който да се отмени обжалваното решение на председателя на ДАБ към МС, с което е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статус на оспорващия.

Оспорващият М. Д. Д., чрез преводача В. Г. П., заяви, че в областта, от която произхожда, област Х., [населено място] ситуацията все още въобще не е спокойна. Има ежедневни сблъсъци между сирийските сили и клетки на „Ислямска държава“. Човек и до пазара да излезе в родния си град не знае дали ще се прибере жив в дома си. Заявява, че е обикновен човек, женен, има 4 деца. Иска децата му да израснат в мирна обстановка и по този начин да пораснат. Обръща се с молба към съда да се преразгледа неговата молба и да му бъде дадено право на закрила.

Ответникът Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ – редовно призован, представлява се от юрк. Г., редовно упълномощена, която моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана и да бъде оставено в сила решението на председателя на ДАБ като правилно и законосъобразно. Счита, че лицето не отговаря на условията на чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Налице са и предпоставки по чл.12 от ЗУБ, т.е. изключващи клаузи. Посочва, че от информацията, съдържаща се в представената в съдебно заседание справка, издадена от Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, се констатира, че към настоящия момент са налице данни за значително подобрение на общественно-политическата обстановка в С.. Счита, че решението на председателя на ДАБ при МС е издадено при спазване на материалния закон и административнопроизводствените правила.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за международна закрила с УРИ 105400-2675/07.08.2024г. на дирекция „Миграция“, СДВНЧ-С., с която е поискана закрила в РБ. На основание 58, ал. 4 от ЗУБ молбата е изпратена на ДАБ при МС. Желанието за закрила е потвърдено лично и с молба вх. № 2405/13.08.2024г. на РПЦ-Х., подадена от М. Д. Д., [дата на раждане] в С., Ш., обл. Х. гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание - мюсюлманин сунит, семейно положение – женен. Личните данни на кандидата за закрила са установени въз основа на подписана Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. По време на интервюто чуждият гражданин е представил документ за самоличност - лична карта, която след проверка на личните му данни е била върната.

Представено е решение № РПЗТ-2/03.01.2025г. На Председателя на ДАБ при МС

оспорващия е настанен в ПЗТ/помещение от затворен тип/-Б. към РИЦ -С. на ДАБ пи МС.

В хода на производството сирийският гражданин е уведомен, че с цел правилната преценка на подадената от него молба за закрила е необходимо да представи пред ДАБ-МС всички налични и относими към личното му положение и държавата му на произход писмени документи и материални факти. Към момента на постановяване на процесното решение, жалбоподателят не е представил такива пред органите на ДАБ-МС.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л. 95/. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR109C2408120023.

С писмо рег. № УП-33850/16.08.2024 г. на ДАБ-МС, началник отдел ПМЗД на РПЦ- [населено място] е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № УП33850/27.08.2024г. директорът на специализирана дирекция “М” - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

От данните от проведеното на 03.10.2024 г. интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП 33850 от 03.10.2024г., представените от жалбоподателя и служебно събраните от ответника доказателства се установява, че М. Д. мотивира молбата си за закрила с общата обстановка на несигурност в С.. В проведеното интервю чуждият гражданин разказва, че е роден и живял в гр, Ш., обл, Х.. Цялото му семейство - съпругата и четирите му деца, майка му, петимата му братя и четирите му сестри са останали в С., в [населено място]. Баща му е починал от естествена смърт. Оспорващият напуснал страната си заради войната, която пораждала жестокост и хаос. В С. нямало бъдеще за децата му, нямало сигурност, образование медицински грижи; В града им имало иранска база. Кюрдите, поддържани от американците, контролирали градът им. Имало спящи клетки на ДААШ, които извършвали различни инциденти, имало и бандитски набези. Ежедневно имало убийства и отвлечения, но поради големия хаос не се разбираше кой вършел тези неща. В Ш. имало затвор, в който кюрдските сили държали членове на ДААШ. Преди година затворници избягали и започнали да убиват хора. В училищата се преподавало на кюрдски език. Медицинско обслужване нямало. Мъжете не могли да ходят да се лекуват в районите под контрола на държавната власт, понеже трябвало да ги вземат в казарма или запас. Не искал да воюва, защото това не било война, в която армията защитавала страната си. Заявява, че ако отиде в армията ще го накарат да стреля по населението, а той това не можел да го направи. Споделя още, че не е имал никакви взаимоотношения с представители на кюрдските сили. Имал земя, която обработвал и не се занимавал с други неща. Месец преди да напусне страната си имало сражения между спящите клетки на ДААШ и кюрдите, и били убити трима видни жители от града. Чуждият гражданин признава, че не е ставал свидетел на сражения и не е виждал убити хора през годините на война в С.. Много често бягали от града и поради

тази причина децата му били родени на различни места. Кандидатът за закрила твърди пред адм. орган, че в страната си по произход не е имал проблеми заради своята етническа принадлежност и заради изповядваната от него религия. Декларира, че не е бил арестуван, съден или осъждан и не е имал проблеми с официалните власти. Заявява, че не е членувал в политическа партия или организация и не е бил член на въоръжена групировка. Никой не го е заплашвал и върху него не е било оказвано насилие. М. Д. Д. е напуснал страната си по произход нелегално, в края на юли месец 2024 г., преминал в Турция, откъдето след около четири дневен престой е влязъл на българска територия. В България дошъл на 01.08.2024г., влязъл незаконно, вървял 5 дни пеша, с кола го закарали в С. и на 02.08.2024г. – в затворен лагер. Уточнява, че България е единствената страна, където е подал молба за закрила. Представено е становище рег. № УП33850 от 03.12.2024г., на мл.експерт в РПЦ-Х., според което от събраните доказателства предлага на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ при МС- Справка вх. № МД-02-3/15.10.2024г. за обстановката в С.. От нея става ясно за обстановката в С., че от 2020г. насам международното внимание до голяма степен се измества от С., като конфликта се смята за такъв, който се намира в състояние на застой, фронтовите линии остават относително стабилни и никоя враждуващите страни не започва нова продължителна офанзива за превземане на територия. Посочено е, че мрежата от обществени центрове на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) в С. е фундаментална за Стратегията за защита и решения на ВКБО С., извеждайки на преден план участието на общността, достигайки до засегнатото население и оценявайки рисковете и уязвимостите за закрила. Стратегията за защита и решения на ВКБООН използва подход на участие по възраст, пол и многообразие, идентифицира ресурсите на общността, отговаря на приоритетните потребности, изразени от общностите, укрепва мрежите за взаимопомощ на общността, предлага широка гама услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица (ВРЛ), търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности. Обществените центрове ВКБООН са проектирани на принципа "обслужване на едно гише" и предоставят интервенции за закрила,

Чрез партньорските си неправителствени организации Върховният комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) предоставя правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и приемни общности, както и на търсещи закрила лица и бежанци.

От така представената актуална информация е видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С.. Следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности.

От справка с вх. № ЦУ-1852/27.08.2024 г. на ДМД на ДАБ при МС за състояние на сигурността в провинциите Д., Х., Х., К., Л. и Т. е видно че: „...През периода август 2022 г. - юли 2023 г. Сирийската мрежа за човешки права (S. N. for H. R., SNHR) регистрира 52 смъртни случая на цивилни в провинция Х., а през периода август - ноември 2023 г. същата организация документира 4 смъртни случая на цивилни лица. В сравнение с данните за населението от май 2022 г., горната статистика представлява пет смъртни случая на цивилни лица на 100 000 жители за целия референтен период.

От така представената информация в справката става ясно, че в провинция Х., където е живял М. Д. Д. все още има ситуации на несигурност и инциденти. Независимо от наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в С. е стабилна и не може да се говори за наличие на безогледно насилие. В справката е посочено, че за периода август - ноември 2023 г. в провинцията има регистрирани 4 смъртни случая на цивилни лица.

Изложените данни на интервюто, ведно с данните за ситуацията в С. по справките от Дирекция "Международна дейност" в Държавната агенция за бежанците, са обсъдени в мотивите на оспореното решение. Административните органи са обосנוвали извод, че дори и да се приеме, че положението в страната е несигурно и напрегнато, същото не може да се определи като безогледно насилие във всички части на държавата. Независимо от установената липса на личен елемент за търсената закрила, събитията случили се в държавата по произход на молителя преди и след неговото напускане, административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07 относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Прието е, че общата обстановка в С. не се характеризира с изключително насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - безогледно насилие, както и няма разумна възможност да се очаква, че ще бъде подложен на посегателствата по т. 1 и т. 2 от същата разпоредба - реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, заплаха от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми на територията на С..

Ответникът е приел в оспореното решение, че в конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото от съдържащата се информация в справките не се установява. Предвид информацията за обстановката в С. се налага адм. орган че М. Д. Д. не е бил изложен на реална опасност от тежки и лични заплахи срещу неговия живот, поради наличието на съществуващия въоръжен конфликт. Приема се, че завръщането му в Х., е законно, физически достъпно, релевантно и разумно, и там той би могъл да се адаптира отново в обществото. За сирийският гражданин е подходящо завръщането в родната му страна от гледна точка на физическата му безопасност, както и че цялото му семейство е останало да живее в родния му [населено място], С.. Обстоятелството, че те не са напуснали С. и района на Х., обосновава по безспорен начин ниската вероятност те да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства, което би следвало да важи и за кандидата за закрила. Не е констатирано и спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. и конкретно в населеното място, в което е живял той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Ето защо адм. орган приема, че за оспорвания не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За М. Д. Д. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т. 2 и т. 4 от ЗУТ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ

на заявленията от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Сирийският гражданин не е бил политически ангажиран, както и не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване на някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не са и констатирани да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основаните права на човека, достатъчно тежко по своето естество и повторяемост. Уточнено е също, че по време на интервюто жалбоподателя е посочил, че не е имал лични проблеми в С., както с официалните власти, така и с недържавни субекти. Заявява, че не е преследван поради етническата или религиозната си принадлежност в страната си по произход. Констатирано е още, че липсват и предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

В съдебно заседание са представени доказателства относно променената обществено-политическа обстановка в С., видно от които е свален режима на президента Б. ал А.- справка от дирекция „Международни дейности“ с № МД-02-20 от 14.01.2025г. за актуалната към 14.01.2025г. политическа и икономическа обстановка в С..

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявленията от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От

представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 – 3 от ЗУБ; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата си по произход, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9

от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България. От събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка, Съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

Следва да се има предвид и че в следствие на смяната на властта в С. в началото на м. декември 2024г., за чуждия гражданин е отпаднало и основното опасение относно евентуалното му завръщане в родината, а именно мобилизацията от страна на официалната власт на Б. А..

За пълнота на изложеното, може да се посочи, че на заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

-Определят като историческа възможност за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

-Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

-Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

-Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

С оглед изложеното оспореното решение е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение,

предвид променената обстановка в страната по произход на оспорващия след падането на режима на Б. А.. Видно от представената справка от дирекция „Международни дейности“ с № МД-02-20 от 14.01.2025г. за актуалната към 14.01.2025г. политическа и икономическа обстановка в С., общото положение в страната се подобрява след оттеглянето (свалянето) от власт на президента Б. А. и поемането на контрол в столицата Д.. След преглед на информацията, съдът приема, че настъпилите нови обстоятелства водят до положителна промяна в обществено политическия живот в С. и подобряване на ситуацията със сигурността. Съдържат се данни, че летището в Д. функционира от 07.01.2025г. и няма пречка за завръщане в С. на чужденците, които са напуснали страната по време на режима на Б. А.. Страната се стабилизира и се връща към нормално функциониране на държавата и държавните институции. Има назначен премиер на преходно служебно правителство на С. за срок до 1 март 2025г. Много сирийци, намиращи се извън страната си се завръщат в родината си, има голям обратен миграционен поток в посока С., като в тази връзка Турция е предприела действия за отваряне на гранични пунктове, за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това.

Не на последно място административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07 относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приобщените справки в хода на административното производство, се установява, че отразените в същите обстоятелства за актуалното положение в С., не могат да се оценят с висока степен на относимост към молбата за международна закрила на молителя.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че за М. Д. Д., не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1-3 от ЗУБ при завръщането му в С..

Не е нарушена и забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, при връщане в С. на М. Д. Д. няма да бъдат застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Той няма да бъде изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Нито личната му бежанска история, нито ситуацията в С. възпрепятстват връщането в страната по произход, при спазване на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София – град, I-во отделение, 4-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено място], [улица], ПЗТ на ДАБ при МС срещу Решение № 12726/04.12.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да предостави статут на бежанец

и хуманитарен статут на оспорващия.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ